

[Wilhelm]

stigning, og når man afskaffer rentefradraget, hvad SF jo også vil gøre i et senere forslag i dag, så er der ikke længere disse privilegier ved den boligform. Man betaler faktisk også for sin bolig på den måde, at man afstår fra den almindelige nettorente, man normalt ville kunne få, hvis man havde investeret eller anbragt den opsparing, man nu har i boligen, på anden vis.

Alligevel vil SF altså oveni lægge en beydende 2 pct.s, men i princippet 8 pct.s løbende afgift på disse indfrosne prioriteter. Det er jo denne idé med, at boligen skal opfattes som en kapitalanbringelse og opfattes nærmest som et produktionsapparat, og at det afkaster en eller anden naturalieydelse, som der skal betales for i form af denne lejeværdi, som SF i anden sammenhæng vil være med til at afskaffe eller aftrappe, men her i form af denne løbende afgift eller forrentning af den indfrosne prioritet.

Vi synes, det bliver overordentlig hårdt. Vi synes, det bliver en urimelig form for boligskat. Vi går ud fra, at SF heller ikke kunne drømme om, at man skal betale formueskat af den del af boligen, som man i virkeligheden ikke ejer, fordi den står som en offentlig prioritet, men det er jo parallelt fuldstændig det samme, man gør, når man kræver denne løbende afgift.

Når værdistigningen, kapitalgevinsten, ikke skal forfalde, efterhånden som den kommer, så er det vel, fordi SF erkender, at det simpelt hen ikke kan lade sig gøre. De mennesker, der bor i de boliger, er overhovedet ikke interesserede i kapitalgevinsterne. Når vi fuldstændig ét hundrede procent inddrager dem, når tidens fylde kommer, når man altså ellers ville have forsøgt at realisere dem, så ser vi ingen grund til, at der undervejs skal lægges denne særlige boligskat på, så på det punkt er vi ovenud skeptiske over for SFs forslag.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi erkender, at der selvfølgelig kan være problemer med de værdistigninger, der har været på jord og fast ejendom, og den spekulation, der kan have været på dette område, det skal vi ikke afvise. Men som det allerede er sagt, skal man være konsekvent, når man fremsætter et forslag, og hvis man vil inddrage de gevinster, som folk eventuelt kan have af de såkaldte samfundsskabte værdier, så

må de vel også have erstatning for de samfundsskabte tab, de kommer ud for. Den største del af parcelhusejerne i visse områder og erhvervsjendommejere vil i øjeblikket komme ud for tab i stedet for gevinst, og skal der være rimelighed i tingene, må de altså have erstatning for disse tab, da de er skabt af samfundet, når man i påkommende tilfælde vil inddrage stigningerne. Det er ikke nok, at man bare siger: nå ja, men der er ingen gevinst, og så skal de ingenting betale. Der er ikke sammenhæng i det, og vi har altid fremhævet, når man har snakket om renteproblematikken, at der skal være paritet i det.

Når nu SF vil fjerne rentefradragsreglen, og det kan vi ikke være uenige i under visse forudsætninger, som jeg ved, at SF ikke har villet tage med, så tager man jo fordelene fra parcelhusejerne. Hvorfor skal folk, som bor i udlejningsejendomme, så pludselig have en fordel? Der er ikke længere denne økonomiske forskel eller kapitalmæssige gevinstforskelle mellem ejere og lejere, altså vil man straffe ejerne, men ikke lejerne, med det forslag, som ligger her.

Jeg er da helt enig med hr. Wilhelm i, at det er ganske urimeligt, hvis man vil til at indføre en forrentning af den offentlige prioritet, når man inddrager værdistigningen til syvende og sidst. Det er jo en direkte forfølgelse af en bestemt ejerform, og det havde jeg trods alt ikke tiltroet SF. Jeg troede, det var en ligestilling mellem ejere og lejere, man tilstræbte, men som det er opstillet, bliver det altså en favorisering af lejerne på ejernes bekostning.

Selv om vi kan sige, at der er problemer i samfundet, både på grund af vores boliglovgivning og skattelovgivning og inflationen, så må vi sige, at det mener vi ikke skal tackles på den måde, at vi begynder at pille i toppen. Vi må fjerne de grundlæggende årsager til, at det er sådan. Hvorfor spekulerer folk i jord og fast ejendom og i andet, som eventuelt kan have en stigende værdi eller i alt fald kan have en fast værdi? Det er da selvfølgelig på grund af inflationen, men også på grund af vores skattesystem, fordi man med vort skattesystem kan få samfundet i øvrigt til at betale en væsentlig del af erhvervsomkostningerne, medens man selv kan beholde selve stigningerne. Det er grundlæggende for os, at man må fjerne årsagerne.